

عنوان مقاله:

اثر عصاره های آبی و الکلی ریشه باریجه علیه چند سوبه پاتوژن باکتریایی

محل انتشار:

مجله دانشکده علوم پزشکی نیشابور، دوره 4، شماره 3 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سیدمسعود هاشمی کروی - استادیار، گروه زیست شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تنکابن، تنکابن، ایران.

محمد صالحی - کارشناس ارشد میکروب شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تنکابن، ایران.

مریم اصغر حیدری - کارشناس ارشد میکروب شناسی، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تنکابن، تنکابن، ایران.

آیت ا... نصرالهی عمران - دانشیار، گروه قارچ شناسی پزشکی، دانشکده پزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تنکابن، تنکابن، ایران.

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: به دلیل مقاومت روزافزون باکتری ها به آنتی بیوتیک ها، نگرش مجدد و منطقی به گیاهان دارویی مهم به نظر می رسد. در این میان باریجه (Ferula gummosa) در مطالعات گذشته به عنوان یک گیاه دارویی مهم مورد توجه بوده است. هدف از مطالعه حاضر بررسی تاثیر عصاره های آبی و الکلی باریجه روی چند سوبه باکتریایی پاتوژن می باشد. مواد و روش ها: عصاره ها توسط دو حلال آب و الکل به روش سوکسله جدا و سپس به روش های انتشار در دیسک، انتشار در چاهک و رقت در لوله مورد بررسی قرار گرفتند. یافته ها: براساس روش دیسک و چاهک هیچ هاله عدم رشدی برای هیچ یک از سوبه ها مشاهده نشد. عصاره اتانولی، فعالیت مهار کنندگی بیشتری نسبت به عصاره های متانولی و آبی از خود نشان داد. بیشترین حساسیت در عصاره متانولی مربوط به استافیلوکوکوس اورئوس دارای حداقل غلظت مهار کنندگی و حداقل غلظت باکتری کشی به ترتیب برابر با $6/25 \times 103$ و $1/25 \times 104$ بود. بیشترین حساسیت در عصاره اتانولی مربوط به اشیریشیاکلی و شیگلا دیسانتریه دارای حداقل غلظت مهار کنندگی و حداقل غلظت باکتری کشی به ترتیب برابر با $103 \times 6/25$ و $104 \times 2/5$ بود. نتیجه گیری: باریجه فعالیت ضد میکروبی با طیف وسیعی را از خود نشان داد و می تواند به عنوان یک ماده ضد میکروب بالقوه مورد بررسی و تحقیق بیشتری قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

فعالیت ضد میکروبی، باریجه، عصاره، باکتری ها، حداقل غلظت مهار کنندگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/601568>

